

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۲۹۸

آیه ۱ - ۳

آیه و ترجمه

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلک آیت الكتب المبين ۱

انا انزلنے قرئنا عربیا لعلکم تعقلون ۲

نحن نقص عليك احسن القصص بما او حينا اليك هذا القرءان و ان كنت من

قبله لمن الغفلين ۳

ترجمه :

بنام خداوند بخشنده بخشایشگر

۱ - الر - آن آیات کتاب آشکار است.

۲ - ما آنرا قرآن عربی نازل کردیم تا شما درک کنید (و بیندیشید).

۳ - ما بهترین سرگذشتها را بر تو بازگو کردیم، از طریق وحی کردن
این قرآن به تو، هر چند پیش از آن از غافلان بودی.

تفسیر :

احسن القصص در برابر تو است.

این سوره نیز با حروف مقطوعه (الف - لام - راء) آغاز شده است که نشانه‌ای از
عظمت قرآن و ترکیب این آیات عمیق و پر محتوی از ساده‌ترین اجزاء یعنی
حروف الفباء باشد

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۲۹۹

درباره حروف مقطوعه قرآن تا کنون در سه مورد (آغاز سوره بقره و آل عمران و اعراف) بقدر کافی بحث کرده‌ایم و دیگر ضرورتی برای تکرار نیست، و دلالت آنها را بر عظمت قرآن ثابت کردیم.

و شاید به همین دلیل است که بعد از ذکر حروف مقطوعه بلا فاصله اشاره به عظمت قرآن می‌کند و می‌گوید اینها آیات کتاب مبین است کتابی روشنی بخش و آشکار کننده حق از باطل و نشان دهنده صراط مستقیم و راه پیروزی و نجات (تلک آیات الكتاب المبين).

جالب توجه اینکه در این آیه از اسم اشاره به دور (تلک) استفاده شده است، که نظریر آن در آغاز سوره بقره و بعضی دیگر از سوره های دیگر قرآن داشتیم و گفتیم این گونه تعبیرات همگی اشاره به عظمت این آیات است یعنی آنچنان بلند و والا است که گوئی در نقطه دور دستی قرار گرفته، در اوج آسمانها، در اعماق فضای بیکران که برای رسیدن به آن باید تلاش و کوشش وسیعی انجام داد، نه همچون مطالب پیش پا افتاده که انسان در هر قدم با آن روبرو می شود. (نظریر این تعبیر را در ادبیات فارسی نیز داریم که در حضور یک شخص بلند پایه می گویند: آن جناب... آن مقام محترم...).

سپس هدف نزول این آیات را چنین بیان می کند:
ما آن را قرآن عربی فرستادیم تا شما آن را به خوبی درک کنید (انا انزلناه قرآن
عربیا لعلکم تعقولون).

هدف تنها قرائت و تلاوت و تیمن و تبرک با خواندن آیات آن نیست، بلکه هدف نهائی درک است، در کی نیرومند و پر مایه که تمام وجود انسان را به سوی عمل دعوت کند.

اما عربی بودن قرآن علاوه بر اینکه زبان عربی بشهادت آنها که اهل مطالعه

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۰

در زبانهای مختلف جهانند آنچنان زبان وسیعی است که می تواند ترجمان لسان وحی باشد و مفاهیم و ریزه کاریهای سخنان خدا را باز گوکند، علاوه بر این، مسلم است که اسلام از جزیره عربستان از یک کانون تاریکی و ظلمت و توحش و بربریت طلوع کرد، و در درجه اول می بایست مردم آن سامان را گرد خود جمع کند، آنچنان گویا و روشن باشد که آن افراد بی سواد و دور از علم و دانش را تعلیم دهد و در پرتو تعلیمش دگرگون سازد و یک هسته اصلی برای نفوذ این آئین در سایر مناطق جهان به وجود آورد.

البته قرآن با این زبان برای همه مردم جهان قابل فهم نیست (و به هر زبان دیگری بود نیز همین گونه بود) زیرا ما یک زبان جهانی که همه مردم دنیا آنرا بفهمند نداریم، ولی این مانع از آن نخواهد شد که سایر مردم جهان از ترجمه های آن بهره گیرند و یا از آن بالاتر با آشنائی تدریجی به این زبان، خود آیات را لمس کنند و مفاهیم وحی را از درون همین الفاظ درک نمایند.

به هر حال تعبیر به عربی بودن که در ده مورد از قرآن تکرار شده پاسخی است به آنها که پیامبر را متهم می کردند که او این آیات را از یک فرد عجمی یاد

گرفته و محتوای قرآن یک فکر وارداتی است و از نهاد وحی نجوشیده است. ضمناً این تعبیرات پی در پی این وظیفه را برای همه مسلمانان به وجودمی‌آورد که همگی باید بکوشند و زبان عربی را به عنوان زبان دوم خود به صورت همگانی بیاموزند از این نظر که زبان وحی و کلید فهم حقایق اسلام است.

سپس می‌فرماید: ما نیکوترین قصه‌ها را از طریق وحی و فرستادن این قرآن برای تو بازگو می‌کنیم هر چند پیش از آن، از آن غافل بودی (نحن نقص علیک احسن القصص بما اوحينا اليك هذا القرآن و ان كنت من قبله لمن الغافلين).

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۱

بعضی از مفسران معتقدند که «احسن القصص» اشاره به مجموعه قرآن است، و جمله بما اوحينا اليك هذا القرآن را قرینه بر آن می‌دانند، و قصه در اینجا تنها به معنی داستان نیست، بلکه از نظر ریشه لغت به معنی جستجو از آثار چیزی است، و هر چیز که پشت سر هم قرار گیرد، عرب به آن قصه می‌گوید و از آنجا که به هنگام شرح و بیان یک موضوع، کلمات و جمله‌ها پی در پی بیان می‌شوند، این کار را قصه‌نامیده‌اند.

بهر حال خداوند مجموعه این قرآن که زیباترین شرح و بیان وفصیحترین و بلیغترین الفاظ را با عالیترین و عمیقترین معانی آمیخته که از نظر ظاهر زیبا و فوق العاده شیرین و گوارا و از نظر باطن بسیار پر محتوا است احسن القصص نامیده.

در روایات متعددی نیز مشاهده می‌کنیم که این تعبیر مجموعه قرآن به کار رفته است هر چند این روایات به عنوان تفسیر آیه مورد بحث واردنشده است (دقیق کنید).

مثلًا در حدیثی که علی بن ابراهیم از پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نقل کرده می‌خوانیم: و احسن القصص هذا القرآن: بهترین قصه‌ها این قرآن است. در کتاب روضه کافی در خطبه‌ای از امیر مؤمنان علی (علیه السلام) چنین نقل شده که ان احسن القصص و ابلغ الموعظة و افع التذکر کتاب الله عز ذکره: بهترین داستانها و رساترین موعظه‌ها و سودمندترین تذکرها کتاب خداوند متعال است.

ولی پیوند آیات آینده که سرگذشت یوسف را بیان می‌کند با آیه مورد بحث

آنچنان است که ذهن انسان بیشتر متوجه این معنی می‌شود که خداوند داستان یوسف را احسن القصص نامیده است و حتی شاید برای بسیاری به هنگام

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۲

مطالعه آیات آغاز این سوره غیر از این معنی چیزی به ذهن نیاید. اما بارها گفته‌ایم که مانعی ندارد این گونه آیات برای بیان هر دو معنی باشد، هم قرآن بطور عموم احسن القصص است و هم داستان یوسف بطور خصوص. چرا این داستان بهترین داستان نباشد؟ با اینکه در فرازهای هیجان‌انگیزش ترسیمی از عالیترین درسهای زندگی است.

حاکمیت اراده خدا را برابر همه چیز در این داستان به خوبی مشاهده می‌کنیم. سر نوشت شوم حسودان را با چشم خود می‌بینیم، و نقشه‌های نقش برآب شده آنها را مشاهده می‌کنیم.

ننگ بی‌عفتی، عظمت و شکوه پارسائی و تقوی را در لابلای سطورش مجسم می‌بینیم.

منظره تنها ای یک کودک کم سن و سال را در قعر چاه، شبها و روزهای یک زندانی بی‌گناه را در سیاه چال زندان، تجلی نور امید از پس پرده‌های تاریک یاس و نومیدی و بالاخره عظمت و شکوه یک حکومت وسیع که نتیجه آگاهی و امانت است، همه در این داستان از مقابل چشم انسان رژه می‌رود.

لحظاتی را که سر نوشت یک ملت با یک خواب پر معنی دگرگون می‌شود و زندگی یک قوم و جمعیت در پرتو آگاهی یک زمامدار بیدارالهی از نابودی نجات می‌یابد، و دهها درس بزرگ دیگر در این داستان منعکس شده است چرا احسن القصص نباشد؟!

منتها احسن القصص بودن سر گذشت یوسف به تنها کافی نیست، مهم این است که در ما آنچنان شایستگی باشد که بتوانیم اینهمه درس بزرگ را در روح خود جای دهیم.

بسیارند کسانی که هنوز به داستان یوسف به عنوان یک ماجراهی عشقی

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۳

جالب می‌نگرند، همچون چارپایانی که به یک باغ پر طراوت و پر گل، تنها به صورت یک مشت علف برای سد جوع می‌نگرند.

و هنوز بسیارند کسانی که با دادن شاخ و برگهای دروغین به این داستان سعی دارند از آن یک ماجرای سکسی بسازند، این از عدم شایستگی وقابلیت محل است و گرنه اصل داستان همه گونه ارزشهای والای انسانی را در خود جمع کرده است و در آینده به خواست خدا خواهیم دید که نمی توان به آسانی از فرازهای جامع و زیبای این داستان گذشت، و به گفته شاعر شیرین سخن گاه در برابر جاذبه‌های این داستان بوی گل انسان را چنان مست می کند که دامنش از دست می رود! .
نقش داستان در زندگی انسانها.

با توجه به اینکه قسمت بسیار مهمی از قرآن به صورت سرگذشت اقوام پیشین و داستانهای گذشتگان بیان شده است، این سؤال برای بعضی پیش می آید که چرا یک کتاب تربیتی و انسانساز اینهمه تاریخ و داستان دارد؟.

اما توجه به چند نکته علت حقیقی این موضوع را روشن می سازد:

۱- تاریخ آزمایشگاه مسائل گوناگون زندگی بشر است، و آنچه را که انسان در ذهن خود با دلائل عقلی ترسیم می کند در صفحات تاریخ به صورت عینی باز می یابد، و با توجه به اینکه مطمئن ترین معلومات آن است که جنبه حسی داشته باشد، نقش تاریخ را در نشان دادن واقعیات زندگی به خوبی می توان درک کرد.

انسان با چشم خود در صفحات تاریخ، شکست مرگباری را که دامن یک قوم و ملت را بر اثر اختلاف و پراکندگی می گیرد می بیند، و همین گونه پیروزی در خشان قوم دیگر را در سایه اتحاد و همبستگی.

تاریخ با زبان بی زبانیش نتایج قطعی و غیر قابل انکار مکتبها: روشها،

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۴

و برنامه‌های هر قوم و گروهی را بازگو می کند.
داستانهای پیشینیان مجموعه‌ای است از پرارزشترین تجربیات آنها، و می دانیم که محصول زندگی چیزی جز تجربه نیست.

تاریخ آئینه‌ای است که تمام قامت جوامع انسانی را در خود منعکس می سازد، زشتهایا، زیبائیها، کامیابیها، ناکامیها، پیروزیها و شکستها و عوامل هر یک از این امور را.

به همین دلیل مطالعه تاریخ گذشتگان، عمر انسان را - درست به اندازه عمر آنها - طولانی می کند! چرا که مجموعه تجربیات دوران عمر آنها را در اختیار

انسان می‌گذارد.

و به همین دلیل علی (علیه السلام) در آن سخن تاریخیش که در لابلای وصایایش به فرزند برومندش کرده چنین می‌گوید: ای بنی ای و ان لم اکن عمرت عمر من کان قبلی فقد نظرت فی اعمالهم و فکرت فی اخبارهم و سرت فی آثار هم حتی عدت کاحدهم بل کانی بما انتهی الی من امور هم قد عمرت من اولهم الی آخرهم.

فرزندم! من هر چند عمر پیشینیان را یکجا نداشته‌ام، ولی در اعمال آنها نظر افکنندم، در اخبارشان اندیشه نمودم، و در آثارشان به سیر و سیاحت پرداختم، آنچنان که گوئی همچون یکی از آنها شدم بلکه گوئی من به خاطر آنچه از تجربیات تاریخ آنان دریافته‌ام با اولین و آخرين آنها عمر کرده‌ام!.

البته تاریخی که خالی از خرافات و دروغ پردازیها و تملق‌ها و ثناخوانیها و تحریفها و مسخها بوده باشد، ولی متاسفانه این گونه تواریخ کم است، و نقش قرآن را در ارائه نمودن نمونه‌هایی از تاریخ اصیل نباید از نظر دور داشت. تاریخی که همچون آئینه صاف باشد، نه کژ نما!، تاریخی که تنها به ذکر

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۵

وقایع نپردازد، به سراغ ریشه‌ها و نتیجه‌ها نیز برود.
با این حال چرا قرآن که یک کتاب عالی تربیت است در فصول و فرازهای خود تکیه بر تاریخ نکند و از داستانهای پیشینیان، مثال و شاهدنشایورد.

۲ - از این گذشته تاریخ و داستان جاذبه مخصوصی دارد، و انسان در تمام ادوار عمر خود از سن کودکی تا پیری تحت تاثیر این جاذبه فوق العاده است. و به همین جهت قسمت مهمی از ادبیات جهان، و بخش بزرگی از آثارنویسندگان، را تاریخ و داستان تشکیل می‌دهد.

بهترین آثار شعراء و نویسندگان بزرگ اعم از فارسی زبان و غیر آنها، داستانهای آنها است، گلستان سعدی، شاهنامه فردوسی، خمسه نظامی و آثار جذاب نویسندگان معاصر، همچنین آثار هیجان آفرین ویکتور هوگو فرانسوی، شکسپیر انگلیسی، و گوته آلمانی، همه در صورت داستان عرضه شده است. داستان چه به صورت نظم باشد یا نثر و یا در شکل نمایشنامه و فیلم عرضه شود، اثری در خواننده و بیننده می‌گذارد که استدلالات عقلی هرگز قادر به چنان تاثیر نیست.

دلیل این موضوع شاید آن باشد که انسان قبل از آنکه، عقلی باشد حسی است و

بیش از آنچه به مسائل فکری می‌اندیشد در مسائل حسی‌غوطه‌ور است. مسائل مختلف زندگی هر اندازه از میدان حس دور می‌شوند و جنبه‌تجرد عقلانی به خود می‌گیرند ثقیلتر و سنگینتر و دیرهضم‌ترمی‌شوند. و از این‌رو می‌بینیم همیشه برای جافتادن استدلات عقلی از مثالهای حسی استمداد می‌شود و گاهی ذکر یک مثال مناسب و بحا تاثیر استدلال را چندین برابر می‌کند. ولذا دانشمندان موفق آنها هستند که تسلط بیشتری بر انتخاب بهترین مثالها دارند. و چرا چنین نباشد در حالی که استدللهای عقلی بالاخره برداشتهایی از

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۶

مسائل حسی و عینی و تجربی است.

۳ - داستان و تاریخ برای همه کس قابل فهم و درک است، بر خلاف استدلات عقلی که همه در آن یکسان نیستند!

به همین دلیل کتابی که جنبه عمومی و همگانی دارد و از عرب بیابانی بیسواند نیمه وحشی گرفته تا فیلسوف بزرگ و متفکر همه باید از آن استفاده کنند، حتما باید روی تاریخ و داستانها و مثالها تکیه نماید.

مجموعه این جهات نشان می‌دهد که قرآن در بیان این همه تاریخ و داستان بهترین راه را از نظر تعلیم و تربیت پیموده است.

مخصوصا با توجه به این نکته که قرآن در هیچ مورد به ذکر وقایع تاریخی بطور برهنه و عریان نمی‌پردازد، بلکه در هر گام از آن نتیجه‌گیری کرده، و بهره‌برداری تربیتی می‌کند، چنانکه نمونه‌هایش را در همین سوره به زودی خواهید دید.

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۷

آیه ۴-۶

آیه و ترجمه

اذ قال يوسف لابيه يابت انى رايت احد عشر كوكبا و الشمس و القمر رايتهم لى سجدين^۴

قال يبني لا تقصص رءياك على اخوتك فيكيدوالك كيدا ان الشيطن للانسان
عدو مبين^۵
و كذلك يجتبيك ربك و يعلمك من تاويل الاحاديث و يتم نعمته عليك و على

ءال یعقوب کما اتمها علی ابویک من قبل ابرهیم و اسحق ان ربک علیم حکیم^۶

ترجمه :

۴ - (بخاطر آر) هنگامی را که یوسف به پدرش گفت: پدرم! من درخواب دیدم یازده ستاره و خورشید و ماه در برابر سجده می‌کنند!

۵ - گفت: فرزندم! خواب خود را برای برادرانت بازگو مکن که برای تونقشه خطرناک می‌کشنند، چرا که شیطان دشمن آشکار انسان است!

۶ - و اینگونه پروردگارت تو را بر می‌گزیند، و از تعبیر خوابها به تومی آموزد، و نعمتش را بر تو و بر آل یعقوب تمام و کامل می‌کند، همانگونه که پیش از این بر پدرانت ابراهیم و اسحاق تمام کرد، پروردگار تو عالم و حکیم است.

تفسیر :

بارقه امید و آغاز مشکلات!

قرآن داستان یوسف را از خواب عجیب و پر معنی او آغاز می‌کند، زیرا این خواب در واقع نخستین فراز زندگی پر تلاطم یوسف محسوب می‌شود

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۸

یک روز صبح با هیجان و شوق به سراغ پدر آمد و پرده از روی حادثه تازه‌ای برداشت که در ظاهر چندان مهم نبود اما در واقع شروع فصل جدیدی را در زندگانی او اعلام می‌کرد.

((یوسف گفت پدرم! من دیشب در خواب یازده ستاره را دیدم که از آسمان فرود آمدند، و خورشید و ماه نیز آنها را همراهی می‌کردند، همگی نزد من آمدند و در برابر من سجده کردند)) (اذ قال یوسف لابیه يا ابت اني رايت احد عشر كوكبا و الشمس و القمر رايتهم لي ساجدين).

ابن عباس می‌گوید: یوسف این خواب را در شب جمعه که مصادف شب قدر، (شب تعیین سرنوشتها و مقدرات بود) دید.

در اینکه یوسف به هنگام دیدن این خواب چند سال داشت، بعضی نه سال، بعضی دوازده سال و بعضی هفت سال، نوشته‌اند، قدر مسلم این است که در آن هنگام بسیار کم سن و سال بود.

قابل توجه اینکه: جمله ((رايت)) به عنوان تاء‌کید و قاطعیت در این آیه تکرار شده است اشاره به اینکه من چون بسیاری از افراد که قسمتی از خواب خود را فراموش می‌کنند و با شک و تردید از آن سخن می‌گویند نیستم، من با قطع و یقین دیدم که یازده ستاره و خورشید و ماه در برابر سجده کردند، در این

موضوع شک تردیدی ندارم.

نکته دیگر اینکه ضمیر «هم» که برای جمع مذکور عاقل است درمورد خورشید و ماه و ستارگان به کار رفته، همچنین کلمه «ساجدین»). اشاره به اینکه سجده آنها یک امر تصادفی نبود بلکه پیدا بود روی حساب همچون افراد عاقل و هوشیار سجده می‌کنند.

البته روش است که منظور از سجده در اینجا خضوع و تواضع می‌باشد و گرنه سجده به شکل سجده معمولی انسانها در مورد خورشید و ماه و ستارگان مفهوم ندارد.

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۰۹

این خواب هیجان انگیز و معنی‌دار یعقوب پیامبر را در فکر فروبرد:
خورشید و ماه و ستارگان آسمان؟ آنهم یازده ستاره؟ فرود آمدند و دربرابر فرزندم یوسف سجده کردند، چقدر پر معنی است؟ حتماً خورشید و ماه، من و مادرش (یا من و خاله‌اش) می‌باشیم، و یازده ستاره، برادرانش، قدر و مقام فرزندم آنقدر بالا می‌رود که ستارگان آسمان و خورشید و ماه سر بر آستانش می‌سایند، آنقدر در پیشگاه خدا عزیز و آبرومند می‌شود که آسمانیان در برابرش خضوع می‌کنند، چه خواب پرشکوه و جالبی؟!.

لذا بالحن آمیخته با نگرانی و اضطراب اما توام با خوشحالی به فرزندش چنین ((گفت: فرزندم این خوابت را برای برادران بازگومن)» (قال یا بنی لا تقصص رویاک علی اخوتک).

«چرا که آنها برای تو نقشه‌های خطرناک خواهند کشید» (فیکیدوالک کیدا).

من می‌دانم ((شیطان برای انسان دشمن آشکاری است)» (ان الشیطان للانسان عدو مبین).

او منتظر بهانه‌ای است که وسوسه‌های خود را آغاز کند، به آتش کینه و حسد دامن زند، و حتی برادران را به جان هم اندازد.

جالب اینکه یعقوب نگفت: ((می‌ترسم برادران قصد سوئی درباره تو کنند بلکه آنرا بصورت یک امر قطعی و مخصوصاً با تکرار ((کید)) که دلیل بر تاء کید است بیان کرد، چرا که از روحیات سایر فرزندانش با خبربود، و حساسیت آنها را نسبت به ((یوسف)) می‌دانست، شاید برادران نیز از تعبیر کردن خواب بی‌اطلاع نبودند، به علاوه این خواب خوابی بود که تعبیرش چندان پیچیدگی

نداشت.

از طرفی این خواب، شبیه خوابهای کودکانه به نظر نمی‌رسید، کودک

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۰

ممکن است خواب ماه و ستاره را ببیند اما اینکه ماه و ستارگان به صورت موجوداتی عاقل و با شعور در برابر او سجده کنند، این یک خواب کودکانه نیست و روی این جهات جا داشت که یعقوب نسبت به افروخته شدن آتش حسد برادران نسبت به یوسف بیمناک باشد.

ولی این خواب تنها بیانگر عظمت مقام یوسف در آینده از نظر ظاهری و مادی نبود، بلکه نشان می‌داد که او به مقام نبوت نیز خواهد رسید، چراکه سجده آسمانیان دلیل بر بالا گرفتن مقام آسمانی او است، و لذای درش یعقوب اضافه کرد: «و این چنین پروردگارت تو را برمی‌گزیند» (و كذلك یجتبیک ربک).

«و از تعبیر خواب به تو تعلیم می‌دهد» (و یعلمک من تاویل الاحادیث).
«و نعمتش را بر تو و آل یعقوب تکمیل می‌کند» (و یتم نعمته علیک و علی آل یعقوب).

«همانگونه که پیش از این بر پدرانت ابراهیم و اسحاق تمام کرد» (کما اتمها علی ابویک من قبل ابراهیم و اسحاق).

آری «پروردگارت عالم است و از روی حکمت کار می‌کند» (ان ربک علیم حکیم).

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۱

نکته‌ها :

در اینجا به دو نکته باید توجه کرد:
۱- رؤیا و خواب دیدن.

مسائله رؤیا و خواب دیدن، همیشه از مسائلی بوده است که فکر افراد عادی و دانشمندان را از جهات مختلفی به خود جلب کرده است.

این صحنه‌های رشت و زیبا، وحشتناک و دلپذیر، سرور آفرین و غمانگیز که انسان در خواب می‌بیند چیست؟!

آیا اینها مربوط به گذشته است که در اعماق روح انسان لانه کرده و یا تغییرات و تبدیلاتی خودنمایی می‌کنند و یا مربوط به آینده است که بوسیله دستگاه

گیرنده حساس روح آدمی از طریق ارتباط مرموزی از حوادث آینده عکسبرداری می‌نماید، و یا انواع و اقسام مختلفی دارد که بعضی مربوط به گذشته و بعضی مربوط به آینده و قسمتی نتیجه‌تمایلات و خواستهای ارضا نشده است.

قرآن در آیات متعددی صراحت دارد که حداقل، پاره‌ای از خوابها، انعکاسی از آینده دور یا نزدیک می‌باشد.

در داستان خواب یوسف که در آیات فوق خواندیم، و همچنین داستان خواب زندانیان که در آیه ۳۶ همین سوره و داستان خواب عزیز مصر که در آیه ۴۳ خواهد آمد به چند نمونه خواب برخورد می‌کنیم که همه آنها از حوادث آینده پرده برداشته است، بعضی از این حوادث نسبتاً دور مانند خواب یوسف که می‌گویند بعد از چهل سال به تحقق پیوست و بعضی در آینده نزدیکتر مانند خواب عزیز مصر و هم بندهای یوسف به وقوع پیوست.

در غیر این سوره اشاره به ((خوابهای تعبیردار)) دیگری نیز شده، مانند روایی پیغمبر (صلی الله علیه و آله و سلم) که در سوره فتح به آن اشاره شده و خواب ابراهیم که در سوره صفات آمده است (این خواب، هم فرمان الهی بود و هم تعبیر داشت).

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۲

جالب اینکه در روایتی از پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) چنین می‌خوانیم: الرؤيا ثلاثة بشري من الله و تحزين من الشيطان و الذى يحدث به الانسان نفسه فيراه في منامه: ((خواب و روایا سه گونه است گاهی بشارتی از ناحیه خداوند است گاه وسیله غم و اندوه از سوی شیطان، و گاه مسائلی است که انسان در فکر خود می‌پروراند و آن را در خواب می‌بیند.

روشن است که خوابهای شیطانی چیزی نیست که تعبیر داشته باشد، اما خوابهای رحمانی که جنبه بشارت دارد حتماً باید خوابی باشد که از حادثه مسرت بخش در آینده پرده بردارد.

بهر حال لازم است در اینجا به نظرات مختلف که درباره حقیقت روایا البراز شده به طور فشرده اشاره کنیم:

درباره حقیقت روایا. تفسیرهای زیادی شده است که میتوان آنها را به دو بخش تقسیم کرد:
۱- تفسیر مادی.

۲ - تفسیر روحی.

مادیها می‌گویند رؤیا چند علت میتواند داشته باشد:

الف - ممکن است خواب دیدن و رؤیا نتیجه مستقیم کارهای روزانه انسان باشد، یعنی آنچه برای انسان در روزهای گذشته روی داده به هنگام خواب در مقابل فکر ش مجسم گردد.

ب - ممکن است یک سلسله آرزوهای برآورده نشده باعث دیدن خوابهای

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۳

شود، همانطور که شخصی تشن، آب در خواب می‌بیند و کسی که درانتظار سفر کرده‌ای است آمدن او را از سفر بخواب می‌بیند (و از قدیم گفته‌اند شتر در خواب بیند پنبه دانه!...)

ج - ممکن است ترس از چیزی باعث شود که انسان خواب آن را ببیند زیرا مکرر تجربه شده است کسانی که از دزد و حشت دارند شب خواب دزد می‌بینند (ضرب المثل معروف دور از شتر به خواب و خواب آشفته نبین اشاره به همین حقیقت است).

((فروید)) و پیروان مکتب فروید یکنوع تفسیر و تعبیر مادی دیگری برای خواب دارند:

آنها طی مقدمات مشروحی اظهار می‌دارند که: خواب و رؤیا عبارت است از ارضای تمایلات واپس زده و سرکوفته‌ای که همیشه با تغییر و تبدیلهایی برای فریب ((من)) به عرصه خودآگاهی روی می‌آورند.

توضیح اینکه: بعد از قبول این مسئله که روان آدمی مشتمل بر دو بخش است ((بخش آگاه)) (آنچه به تفکرات روزانه و معلومات ارادی و اختیارات انسان ارتباط دارد) و ((بخش ناآگاه)) (آنچه در ضمیر باطن به صورت یک میل ارضا نشده پنهان گردیده است) می‌گویند:

بسیار می‌شود امیالی که ما داریم و به علی نتوانسته ایم آنها را ارضا کنیم و در ضمیر باطن ما جای گرفته‌اند، به هنگام خواب که سیستم خود آگاه از کار می‌افتد برای یک نوع اشباع تخیلی به مرحله خودآگاه روی می‌آورند، گاهی بدون تغییر منعکس می‌شوند (همانند عاشقی که محبوب از دست رفته خود را در عالم خواب مشاهده می‌کند) و گاهی تغییر شکل داده و به صورتهای مناسبی منعکس می‌شوند که در این صورت نیاز به تعبیر دارند. بنابراین ((رؤیاها)) همیشه مربوط به گذشته است، و از آینده هرگز خبر

نمی‌دهد، تنها میتوانند وسیله خوبی برای خواندن ضمیر «ناآگاه» باشند، و به همین جهت برای درمان بیماریهای روانی که متکی به کشف ضمیر ناآگاه است بسیار می‌شود که از خوابهای بیمار کمک می‌گیرند.

بعضی از دانشمندان غذا شناس میان «خواب و رؤیا» و «نیازهای غذائی بدن» رابطه قائل هستند و معتقدند که مثلاً اگر انسان در خواب ببیند از دندانش «خون» می‌چکد لابد ویتامین ثبدن او کم شده است! و اگر در خواب ببیند موی سرش سفید گشته معلوم می‌شود گرفتار کمبود ویتامین ب شده است!!.

و اما فلاسفه روحی تفسیر دیگری برای خوابها دارند، آنها می‌گویند، خواب و رؤیا بر چند قسم است.:

۱ - خوابهای مربوط به گذشته زندگی و امیال و آرزوها که بخش مهمی از خوابهای انسان را تشکیل می‌دهد.

۲ - خوابهای پریشان و نامفهوم که معلول فعالیت توهם و خیال است (اگر چه ممکن است انگیزه‌های روانی داشته باشد).

۳ - خوابهای که مربوط به آینده است و از آن گواهی می‌دهد.

شک نیست که خوابهای مربوط به زندگی گذشته و جان گرفتن و تجسم‌صحنه‌هایی که انسان در طول زندگی خود دیده است تعبیر خاصی ندارند، همچنین خوابهای پریشان و به اصطلاح «اضغاث احلام» که نتیجه افکار پریشان، و همانند افکاری است که انسان در حال تب و هذیان پیدا می‌کند نیز تعبیر خاصی نسبت به مسائل آینده زندگی نمی‌تواند داشته باشد، اگر چه روانشناسان و روانکاوان از آنها به عنوان دریچه‌ای برای دست یافتن به ضمیر ناآگاه بشری استفاده کرده و آنها را کلیدی برای درمان بیماریهای روانی می‌دانند، بنابراین تعبیر خواب آنها برای کشف اسرار روان و سرچشمۀ بیماریها است نه برای کشف حوادث آینده زندگی.

و اما خوابهای مربوط به آینده نیز دارای دو شعبه است، قسمتی خوابهای صريح و روشن می‌باشند که به هیچوجه تعبیری نمی‌خواهند و گاهی بدون کمترین تفاوتی با نهایت تعجب، در آینده دور یا نزدیک تحقیق می‌پذیرد می‌باشد.

دوم خوابهایی است که در عین حکایت از حوادث آینده بر اثر عوامل خاص ذهنی و روحی تغییر شکل یافته و نیازمند به تعبیر است.

برای هر یک از این خوابها نمونه‌های زیادی وجود دارد که همه آنها رانمی‌توان انکار کرد، نه تنها در منابع مذهبی و کتب تاریخی نمونه‌هایی از آن ذکر شده بلکه در زندگی خصوصی خود ما یا کسانی که می‌شناسیم مکرر رخداده است به اندازه‌ای که هرگز نمی‌توان همه را معلول تصادف دانست.

در اینجا چند نمونه از خوابهایی که بطرز عجیبی پرده از روی حوادث آینده برداشته و از افراد مورد اعتماد شنیده‌ایم یادآور می‌شویم.

۱- یکی از علمای معروف و کاملاً مورد وثوق همدان مرحوم اخوندملا علی از مرحوم آقا میرزا عبد النبی که از علمای بزرگ تهران بود چنین نقل می‌کرد: هنگامی که در سامرا بودم هر سال مبلغی در حدود یکصد تومان از مازندران برای من فرستاده می‌شد، و به اعتبار همین موضوع قبلاً که نیاز پیدا می‌کردم قرض‌هایی می‌نمودم و بهنگام وصول آن وجه، تمام بدھی‌های خود را ادا می‌کردم.

یک سال بمن خبر دادند که امسال وضع محصولات بسیار بد بوده و بنابراین وجهی فرستاده نمی‌شود! بسیار ناراحت شدم و با همین فکر ناراحت خوابیدم، ناگهان در خواب پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) را دیدم که مرا صدا زد و گفت: فلان کس! برخیز در آن دولاب را باز کن (اشارة به دولابی کرد) و یک صد تومان در آن هست بردار. از خواب بیدار شدم چیزی نگذشت در خانه را زدند بعد از ظهر بود دیدم فرستاده مرحوم میرزای شیرازی مرجع بزرگ تقلید شیعیان است گفت

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۶

میرزا شما را می‌خواهد. من تعجب کردم که در این موقع برای چه آن مرد بزرگ مرا می‌خواهد رفتم دیدم در اطاق خود نشسته، (من خواب خود را بکلی فراموش کرده بودم) ناگاه مرحوم میرزای شیرازی به من گفت: میرزا عبد النبی در آن دولاب را باز کن و یکصد تومان در آنجا هست بردار، بلا فاصله داستان خواب به نظرم آمد و از این حادثه سخت تعجب کردم خواستم چیزی بگویم، احساس کردم او مایل نیست سخنی در این زمینه گفته شود، وجه را برداشتم و بیرون آمدم.

۲- دوستی که مورد اعتماد است نقل می‌کرد نویسنده

کتاب («ریحانةالادب») مرحوم تبریزی فرزندی داشت دست راست اوناراحت بود (شاید روماتیسم شدید داشت) به طوری که به زحمت می‌توانست قلم به دست بگیرد، بنا شد برای معالجه به آلمان برود او می‌گوید: در کشتی که بودم خواب دیدم مادرم از دنیا رفته است، تقویم را باز کردم و جریان را با قید روز و ساعت نوشته چیزی نگذشت که به ایران آمدم جمعی از بستگان به استقبال من آمدند دیدم لباس مشکی در تن دارند، تعجب کردم و جریان خواب به کلی از خاطرم رفته بود، بالاخره تدریجاً به من حالی کردند که مادرم فوت کرده بلافاصله بیاد جریان خواب افتادم، تقویم را بیرون آوردم و روز فوت را سؤال کردم دیدم درست در همان روز مادرم از دنیا رفته بود!

۳ - نویسنده معروف اسلامی سید قطب در تفسیر خود فی ظلال القرآن ذیل آیات مربوط به سوره یوسف چنین می‌نویسد: اگر من تمام آنچه درباره رویا گفته‌اید انکار کنم هیچگاه نمی‌توانم جریانی را که برای خودم هنگامی که در آمریکا بودم واقع شد انکار نمایم، در آنجا من در خواب دیدم که خواهرزاده‌ام خون چشمانش را فراگرفته بود و قادر به دیدن نیست (خواهرزاده‌ام با سایر اعضای خانواده‌ام در مصر بودند) من از این جریان متوجه شدم، فوراً نامه‌ای برای خانواده‌ام به مصربنوشتم و مخصوصاً از وضع چشم خواهرزاده‌ام

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۷

سؤال کردم، چیزی نگذشت که جواب نامه بدهstem رسید نوشته بودند که چشم او مبتلا به خونریزی داخلی شده و قادر به دیدن نیست و هم‌اکنون مشغول معالجه است.

قابل توجه اینکه خونریزی داخلی چشم او طوری بود که در مشاهده معمولی قابل رویت نبود و تنها با وسائل پزشکی دیدن آن میسر بود ولی به هر حال از بینائی چشم محروم گشته بود، من حتی این خونریزی درونی را در خواب به شکل آشکار دیدم!.

خوابهایی که پرده از روی اسرازی برداشته و حقایقی مربوط به آینده و یا حقایق پنهانی مربوط به حال را کشف کرده بیش از آن است که حتی افراد دیر باور بتوانند انگشت انکار روی همه آنها بگذارند، و یا آنها را حمل بر تصادف کنند. با تحقیق از دوستان نزدیک خود غالباً می‌توانید به نمونه‌هایی از این خوابها دست یابید، اینگونه خوابها از طریق («تفسیر مادی رویا») هرگز قابل تعبیر نیستند و تنها با تفسیر فلاسفه روحی، و اعتقاد به استقلال روح می‌توان آنها را

تفسیر کرد، بنابراین از مجموع آنها به عنوان شاهدی برای استقلال روح می‌توان استفاده کرد.

۲ - در آیات مورد بحث خواندیم که یعقوب علاوه بر اینکه فرزندش را از بازگو کردن خواب خود به برادران بر حذر داشت، خواب را بطور اجمالی برای او تعبیر کرد، و به او گفت تو بر گزیده خدا خواهی شد و تعبیر خواب به تو خواهد آموخت و نعمتش را برابر تو و آل یعقوب تمام خواهد کرد.

دلالت خواب یوسف بر اینکه او در آینده به مقامهای بزرگ معنوی و مادی خواهد رسید کاملاً قابل درک است، ولی این سؤال پیش می‌آید که مساله آگاهی

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۸

یوسف از تعبیر خواب در آینده چگونه از رویای یوسف برای یعقوب، کشف شد؟ آیا این یک خبر تصادفی بود که یعقوب به یوسف داد و کار به خواب او نداشت، و یا آن را از همان خواب یوسف کشف کرد؟.

ظاهر این است که یعقوب این مسائله را از خواب یوسف فهمید، و این ممکن است از یکی از دو راه بوده باشد:

نخست اینکه یوسف در آن سن و سال کم این خواب را بطور خصوصی و دور از چشم برادران برای پدر نقل کرد (چرا که پدر به او توصیه کرد در کتمان آن بکوشد) و این نشان می‌دهد که یوسف نیز از خواب خود احساس خاصی داشت که آنرا در جمع مطرح نکرد، وجود چنین احساسی در کودک کم سن و سالی مانند یوسف دلیل بر این است که او یک نوع آمادگی روحی برای کشف تعبیر خواب، دارد و پدر احساس کرد با پرورش این آمادگی او در آینده آگاهی وسیعی در این زمینه پیدا خواهد کرد.

دیگر اینکه ارتباط پیامبران با عالم غیب از چند طریق بوده است گاهی از طریق الہامات قلبی، و گاه از طریق نزول فرشته وحی، و گاه از طریق خواب، گرچه یوسف در آن زمان هنوز به مقام نبوت نرسیده بود اما موقع چنین خواب معنی داری برای یوسف نشان می‌داد که او در آینده از این طریق با عالم غیب، ارتباط خواهد گرفت و طبعاً باید تعبیر و مفهوم خواب را بداند تا بتواند چنین رابطه‌ای داشته باشد.

۳ - از درس‌هایی که این بخش از آیات به ما می‌دهد درس حفظ اسرار است، که گاهی حتی در مقابل برادران نیز باید عملی شود، همیشه درزنگی انسان

اسراری وجود دارد که اگر فاش شود ممکن است آینده اویا جامعه‌اش را به خطر اندازد، خویشتن داری در حفظ این اسرار یکی از نشانه‌های وسعت روح و قدرت

تفسیر نمونه جلد ۹ صفحه ۳۱۹

اراده است، چه بسیارند افرادی که به خاطر ضعف در این قسمت سرنوشت خویش و یا جامعه‌ای را به خطر افکنده‌اند و چه بسیار ناراحتیهایی که در زندگی به خاطر ترک حفظ اسرار برای انسان پیش‌می‌آید.

در حدیثی از امام علی بن موسی الرضا (علیهم السلام) می‌خوانیم: لا یکون المؤمن مؤمناً حتی تكون فيه ثلاث خصال سنة من ربه و سنة من نبیه (صلی الله علیه و آله و سلم) و سنة من ولیه (علیهم السلام) فاما السنة من ربه فکتمان السر و اما السنة من نبیه فمداراة الناس و اما السنة من ولیه فالصبر في البا ساء و الضراء.

((مؤمن، مؤمن نخواهد بود مگر اینکه سه خصلت داشته باشد: سنتی از پروردگار و سنتی از پیامبر و سنتی از امام و پیشوای امام شکیبائی در برابر اسرار است، اما سنت پیامبر مدارا با مردم است و اما سنت امام شکیبائی در برابر ناراحتیها و مشکلات می‌باشد)) (البته کتمان سر در اینجا بیشتر ناظر به کتمان اسرار دیگران است).

و در حدیثی از امام صادق (علیهم السلام) می‌خوانیم: سرک من دمک فلا یجرین من غیر او داجک: ((اسرار تو همچون خون تو است که باید تنها در عروق خودت جریان یابد)).

بعد

↑ فهرست

قبل